

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Kontyngent w tonnach na czas od I/IV 1927 r. do 31/III 1928 r.	Ulgowa stawka w złotych
226	Kości surowe, mielone i niemielone	600	2.—
227	Skóry surowe:		
	a) wołowe	200	12.—
	b) cielęce	200	30.—
	c) końskie	100	12,50
	d) baranie	100	10.—
	e) kozie	25	30.—
	f) skórki zajęcze i królicze niewyprawione	15	100.—
	g) mizdra oraz odpadki i skrawki skór surowych wszelkich	25	2.—
230	Smola pogazowa surowa.	600	1.—
235	Zelaziwo i stal:		
	stara, lane i kute, fragment, łom, szmelc, wióry, również prasowane i proszek.	1000	2.—
236/b	Miedź w wiórkach, opiłkach i złomkach	60	40.—
239/b	Spiż, bronz fosforowy, mosiądz, tombak, argentyń (nowe srebro), brytanja w wiórkach, opiłkach i złomkach	60	30.—
242.	Szmaty, skrawki tkanin, stare: liny, powrozy i sznurki; skrawki papieru i makulatura	400	1,50
Uwaga	W ramach rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 9 lipca 1927 r. w sprawie ceł wywozowych (Dz. U. R. P. № 66, poz. 589) za pozwoleniem Min. Skarbu		bez cła
253	Glicerynowe ługi mydlane	200	bez cła

§ 2. O ile dla przywozu pod warunkiem powrotnego wywozu lub dla wywozu pod warunkiem powrotnego przywozu zawarte układy lub obowiązujące pozatem postanowienia zawierają przepisy, w szczególności co do zwolnienia od ceł przywozowych, to przepisy te mają analogiczne zastosowanie także co do ceł wywozowych. W tych wypadkach nie zalicza się wywiezionych ilości na poczet kontyngentów.

§ 3. Wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia ilości artykułów mogą być wywiezione zagranicę z zachowaniem powyższych warunków jedynie na podstawie należycie wystawionego świadectwa pochodzenia według wzoru zamieszczonego poniżej.

Świadectwa takie wystawione przez Izbę Handlową, względnie Izbę Rękodzielniczą Wolnego Miasta Gdańska, winny być uwzględniane przez wszystkie urzędy celne.

Rozdziału kontyngentów dokonywa gdański urząd handlu zagranicznego.

§ 4. Kontrolę wywozu uskutecznia urząd celny według zasad ogólnych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Wzór do § 3 rozp. Min. Skarbu, Przem. i Handlu oraz Rol. z dnia 11 sierpnia 1927 r. (poz. 682).

ŚWIADECTWO POCHODZENIA ważne dla zastosowania ulg celnych w dziedzinie ceł wywozowych.

Niniejszem zaświadcza się, że wymienione poniżej, przez _____ do wywozu zgłoszone towary _____

są wytworem gdańskiego przemysłu, gdańskich rękodzieł, względnie gdańskiego rolnictwa.

Zaświadczenie to jest ważne na przeciąg trzech miesięcy od daty wystawienia.

Gdańsk, dnia _____ 192____r.

(Oznaczenie wystawiającej instytucji)

L. S.

Podpis:

683.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 16 sierpnia 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Skarbu i Rolnictwa o przemiale żyta.

Na podstawie art. 1 punkt a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. № 91, poz. 527) zarządza się co następuje:

§ 1. Zakazuje się przemiału żyta na mąkę poniżej 65% wymiału.

§ 2. Zakazuje się używania w zakładach przemysłowych do przerobu na wszelkiego rodzaju pieczywo mąki żytniej, pochodzącej z przemiału poniżej normy, przewidzianej w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Dla umożliwienia kontroli nad przestrzeganiem postanowień niniejszego rozporządzenia powiatowe władze administracji ogólnej uprawnione są do:

a) żądania potrzebnych wyjaśnień ewentualnie na podstawie ksiąg i dokumentów handlowych od osób i zakładów, zajmujących się przemiałem w celach przemysłowych żyta, handlujących mąką żytnią, przetwarzających

w celach przemysłowych mąkę żytnią na pieczywo i artykuły spożywcze oraz posiadających na składach mąkę żytnią i pieczywo i inne artykuły spożywcze wyrabiane z mąki żytniej,

b) wstępu do lokalów przemysłowych, handlowych i składów osób i zakładów w punkcie a) wymienionych.

§ 4. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia karani będą na podstawie art. 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. № 91, poz. 527).

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w miesiąc od dnia ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

684.

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 30 sierpnia 1927 r.

o częściowej zmianie taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej z dnia 24 lipca 1926 r.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. № 58, poz. 584) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczty i Telegrafów (Dz. U. R. P. № 5, poz. 26) zarządzam co następuje:

§ 1. W taryfie pocztowej, ogłoszonej jako załącznik do rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 24 lipca 1926 r. o zmianie taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej (Dz. U. R. P. № 88, poz. 490) wprowadza się następujące zmiany:

I. W taryfie pocztowej:

1) Poz. 9 b. Za listy wartościowe Banku Polskiego oraz kas i urzędów skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi pobiera się oprócz opłaty jak za list polecony odpowiedniej wagi należność asekuracyjną:

do 1.000 zł. podanej wartości. 50 groszy

„ 5.000 „ „ „ 100 „

„ 10.000 „ „ „ 200 „

za każde dalsze 10.000 zł. 200 „

oraz opłatę dodatkową bez względu na wagę lub wysokość podanej wartości 10 „

2) Poz. 10 a. Opłata za paczki prywatne i urzędowe zwykle wynosi:

od wagi do 1 kg. 100 groszy

ponad 1 do 5 „ 200 „

„ 5 „ 10 „ 300 „

„ 10 „ 15 „ 500 „

„ 15 „ 20 „ 600 „

oraz opłatę dodatkową bez względu na wagę paczki 10 „

3) Poz. 10 b. Za paczki kas i urzędów skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi pobiera się:

do wagi 20 kg. jak za paczki zwykle

ponad 20 do 25 kg. 700 groszy

„ 25 „ 30 „ 800 „

oraz opłatę dodatkową bez

względu na wagę paczki 10 „

Za paczki z monetą brzęczącą Banku Polskiego i jego oddziałów pobiera się:

do wagi 20 kg. jak za paczki zwykle

ponad 20 do 30 kg. 800 groszy

„ 30 „ 40 „ 1000 „

„ 40 „ 50 „ 1200 „

„ 50 „ 60 „ 1400 „

oraz opłatę dodatkową bez

względu na wagę paczki 10 „

4) Poz. 10 d. Za paczki Banku Polskiego oraz kas i urzędów skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi pobiera się oprócz opłaty od wagi należność asekuracyjną:

do 1.000 zł. podanej wartości. 50 groszy

„ 5.000 „ „ „ 100 „

„ 10.000 „ „ „ 200 „

za każde dalsze 10.000 zł. lub

część tychże 200 „

oraz opłatę dodatkową bez względu

na wagę paczki lub wysokość podanej

wartości 10 „

II. W dziale „Należytości dodatkowe”:

a) przy nadaniu:

Poz. 8. Za przyjęcie przez listonosza wiejskiego:

b) listu wartościowego, przekazu pocztowego lub przekazu P. K. O. (w obrocie wewnętrznym i zagranicznym) 20 groszy

c) paczki za każde 5 kg. wagi (w obrocie wewnętrznym i zagranicznym) 30 groszy

b) po nadaniu:

Poz. 13. Zmiana adresu lub zarządzenie zwrotu przesyłki (obrot wewnętrzny) 50 groszy

Poz. 16. Zniesienie lub zmniejszenie pobrania (obrot wewnętrzny) 50 groszy

c) przy odbiorze:

Poz. 17 d. Należytość za doręczenie paczek wynosi:

w Warszawie do 5 kg. 50 groszy

„ „ „ 10 „ 60 „

„ „ „ 15 „ 100 „

„ „ „ 20 „ 120 „

w innych miejscowościach wyszczególnionych pod 17 d. oraz w Brześciu nad Bugiem, Grodnie i Słoniemiu

do 5 kg. 40 groszy

„ 10 „ 50 „

„ 15 „ 80 „

„ 20 „ 100 „

w pozostałych miejscowościach

do 5 kg. 30 groszy

„ 10 „ 40 „

„ 15 „ 70 „

„ 20 „ 90 „